מביא אחד - וכחמצת דמר"ת (דברים כה)=בית אחד הוא בזה ואינו בזה שני בתים : **ולמיפטר מידך** - דזיקה ככנוסה דמיא וכ"ש זיקה ומאמר : **נזירה שמא יאמרו שתי יבמות שכנסו שני בתים** - ובפ"ג בבא בתרא (לקמן כה:) ליכא למימר שהרי כנוסה הוזקקה לבעל השניה ואחי למימר נמי מתייבם תרי,זקוקה להאי לחודיה ורמית עליה הלכך הע"פ שלא נכנסה עד שמעה השניה הוה ליה כייבם ובכנוסה טולה : **אבל נשני יבמים** - כגון הך דלעיל לחין לפנו תורה אור

מבית אחד, יבמי חדא ואיפטור אידך-לא דדלמא אין זיקה ככנוסה והוו להו שתי יבמות הבאות משני בתים אלמא מספקא ליה (לי תימא מדאורייתא ה"נ דמייבמא חדא ומפטרא חדא ומדרבנן הוא דאסור גזירה משום שמא יאמרו ב' יבמות הבאות משני בתים חדא מייבמא ואידך מיפטרא בולא כלום, והא טעמא דר"ש משום דמאמר ולאו מאמר הוא דתניא אמר להם רבי שמעון לחכמים אם מאמרו של שני = מאמר אשת שני הוא בועל, ואם מאמרו של שני אינו מאמר אשת ראשון הוא בועל, אמר ליה אביי ולא שני לך בין זיקה ליבום אחד לזיקת שני ליבמים - דלמא כי אר"ש לזיקת שני ליבמים דלא מהני אבל בשני יבמין לא ומ"ש ליה לר"ש והתניא כלל אר"ש כל שהלידה קודמת לנשואין לא תלצה ולא מתייבמת נשואין קודם ללידה : או חולצת או מתייבמת מאי לאו ביבם אחד וקתני "לא חולצת ולא מתייבמת" לא בשני יבמים אבל ביבם אחד מאי הכי נמי או חולצת או מתייבמת אי הכי אדתני נשואין קודמין ללידה-או חולצת או מתייבמת ליפלוג וליתני בדידה: כב"א בשני יבמים אבל ביבם אחד או חולצת או מתייבמת אלא בשני יבמין קמ"ל ואלא מאי כללא: ועוד מאחר ג' אחין שנים מהן נשואין שתי אחות או אשה ובתה או אשה ובת בתה או אשה ובת בנה הרי אלו חולצות ולא מהייבמות ור"ש פוטר ואי ס"ד קסבר ר"ש זיקה ככנוסה דמיא ליבם לקמיתא ותיפטר אידך אמר רב עמרם מאי פוטר נמי פוטר בשניה ותניא ר"ש פוטר בשתיהן אמר רבא שניה שבוגד זה, והשניה שבוגד זה לא מעי רבא בארבעה וגו' חדא דאו,או' קתני ועוד ר' שמעון פוטר בארבעתן מיבעי ליה ועוד תניא ר"ש פוטר בשתיהן מן החליצה ומן הייבום שנא ואשה אל אחותה לא תקח לצרור בשעה שנעשין צרות זו לזו לא יהא לך ליקוחי אפי' באחרת מהן אלא אמר רב אשי אי דנפול בזה אחר זה הכי נמי, הכא במאי עסקינן דנפיל בבת אחת, ורבי שמעון סבר להא *כרבי יוסי הגלילי דאמר אפשר לצמצם רב פפא אמר בי"ם ואח"כ נולד פלוני ר"ש בן נולד ואח"כ ייבם לא פליג, ורתרוייהו לרבנן איצטריך *ולא זו אף זו קתני תניא כוותיה דרב פפא ותיובתא דר' אושעיא שני אחים בעולם אחד ומת אחד מהם בלא ולד ועמד השני הזה לעשות מאמר ביבמתו ולא הספיק לעשות בה מאמר עד שנולד לו אח ומת, הראשונה יוצאה משום אשת-אחיו שלא היה בעולמו, ושניה אינה מתייבמת; עשה בה מאמר ואח"כ נולד אח, או שנולד לו אח ואח"כ עשה בה מאמר ומת, הראשונה יוצאה משום אשת-אחיו שלא היה בעולמו, ושניה חולצת ולא מתייבמת

שמא יאמרו שתי יבמות כו' - פירש בקונטרס שנפלו בבת אחת כר' יוסי הגלילי לומר שפטור לגמלם וט"ל כגון שהלידה היתה עכוה לתחיו הבני שמת שלא היתה זקוקה לו כלל :

והא טעמא דר"ש משום מאמר ולאו מאמר הוא כו' . הו"מ לשמוי ללדבריהם דרבן קמ"ל : **דתניא** לעיל כב: ולקמן כג:) דר"ש סבר דמאמר קונה קנין גמור הייט לענין שלין ביאה ומאמר לחביו לבל לא עביד לה כנכוסה :

ועוד מתיב רב חוסניא - כלן מוכיח בפר"ק דרבה-חוסניא ולא הייט רב חוסניא "דהניא דפ' הדר בעירובין (ד' מא. ושם) דקסבר סתם ר' חוסניא דלין בריה ובפרק בתרא דבילה (ד' נ: ושם)לית ליה לר' חוסניא בריה :

רבי

[לקמן כח:]

נשואין קודמין ללידה - והיינו דגבלה בריה ואפי' לא הספיק לכנוסה עד שנפלה לחומה מאי מיכפת לן דהוי זיקה קמייתא ככנוסה ותיפטר בתייבמה מקום לחתם לקמן וקמייתא מתייבמה **לכיסה לחד לומה** (דהא כי נפלה מעיקרא לא נפלה אלא קמי חד לגבי מידך טרוף היא מקום לחתום לקמן כמי שכנוסות ב"ב כב:] : **בשניה** - שנפלה לחכרונה : **שניה שבוגד זה** - לחם היו שלשה לחין, שניה מהן נשתוין: שלש לחיות, ולחד ובתה, ומתו שניהם ונפלו לפני השלישי: לחת מן הראשונות מתייבמת ושתים מהחרונות פטורות — למה הדבר דומה לשלשה בלים שנשברו ותייבמת והשניות פטורות לחת מקום טרוף דהי מיניהו מן הראשונות דחשבת ככנוסה לית לה מדלי קדושה בשתים השניות כמלאת החת יולאת מקום טרוף : **ושניה מהן אלמנה** - דמחני' דס"ד דדבת דמייבי כשנפלו כולן לפני יבם לחד מדמתרן שניה זה ושניה שבוגד זה וטעות הוה בידיה מדת למו,קתני "לו תמה ובתה כו' "למימר ללו כולהו בחד ביחת עסקינן : **ועוד** - ל"ל דכולהו בחד ביחת עסקינן שהיו ג' לחיות שניה מהם כשלחין שתי לחיות ולחם ובתה ולחם ובת בתה ולחם ובת בנה כל לחד נקוי מרבע כשים ומהו ונפלו לפני השלישי וקל"ל שמעון סבר להו מן הראשונות מתייבמת והשניות פטורות,לדבריהן' מיבעי ליה להה ד' שניות לילא ומהו ונפלו לפני השלישי וקל"ל שמעון לחחת מן הראשונות ולחחת מן השניות לחד מקום ערוה : **בשעה שנעשו צרות זו לזו** - כגון הכל שנפלו לפני יבם לחד : **אי דנפול כזו לחר זו** - ל"ג . דזיקה ככנוסה דמיא וקמייתא דנפלה מתייבמת לחילו לחחר נפילת שניה : **כרבי יוסי הגלילי** - בבכורות (יז.) לילל שלש בבית ולילה שני זכרים ויולאו שני לחיים לומר שניהן לכהן וחכ"ח לחד לו ולחד לכהן דלי לחפשר לגמלם ולילת שניהם כיחד לילה לחד יולאת רחמן ופוטר לת הכתם והשני חולין ומקום ללל יודע הי מיניהו הוו תרוייהו ספק בכורות וטולן לחד לכהן והשני ירעה עד שיסתאב ויולכל במומו לבעל הבית ובכל לגי"ם סבר ר"ש לחפשר לגמלם מילתא שני לחיים כלחד נפלו ובכל לגי"ם סבר ר"ש לחפשר לגמלם מילתא שני לחיים כלחד ולילך חלת דסיכהו רבנן פטורות ושניהן פטורות כדילוף טעמא "מלגרור" דלי נלו כר' יוסי הגלילי הוה לה חלת רחמנה ולל יודע הי מיניהו הוו תרוייהו ליבעו מלוה : **רב פפא** - לעיל מהדר ופליג לדרבי חוסניא ותרוייהו כבי דמקמי לרבנן מילתמולי דדבנן בתרוייהו פטורי ודקל קשיא לך בבא דכיסה נמה לי פטיחה לבעול ולבסוף ייבם פטורה ללל לחך דייבם ולבסוף טולה קמי' דמוקי ר"ש בטולה ולבסוף ייבם : **ועמד השני כו'** - לקמן פריך נמה לי למימר "עמד,ולל הספיק": ושניה - לחמו של שני : **עשה בה מאמר** - מולית ללל לחים מחמר לשוויה ערוה ערוה למיפק בולת כולם · ר"ש

מסורת הש"ס

(א) ס"ל כר"ש בן יוחי דלקמן כח: ד"ה ולא אמרינן

נליון הש"ס

גם - בשעה שנעשו לצרות - עי' קידושין דף נ ע"ב תדיש מי שני :

כשעה שנעשו לחיות צרות זו לזו - ל"ל ד"ה ר"ש בן יוחי הגלילי - בבכורות (יז.) לילל שלש בבית ולילה שני זכרים ויולאו שני לחיים לומר שניהן לכהן וחכ"ח לחד לו ולחד לכהן דלי לחפשר לגמלם ולילת שניהם כיחד לילה לחד יולאת רחמן ופוטר לת הכתם והשני חולין ומקום ללל יודע הי מיניהו הוו תרוייהו ספק בכורות וטולן לחד לכהן והשני ירעה עד שיסתאב ויולכל במומו לבעל הבית ובכל לגי"ם סבר ר"ש לחפשר לגמלם מילתא שני לחיים כלחד ולילך חלת דסיכהו רבנן פטורות ושניהן פטורות כדילוף טעמא "מלגרור" דלי נלו כר' יוסי הגלילי הוה לה חלת רחמנה ולל יודע הי מיניהו הוו תרוייהו ליבעו מלוה : **רב פפא** - לעיל מהדר ופליג לדרבי חוסניא ותרוייהו כבי דמקמי לרבנן מילתמולי דדבנן בתרוייהו פטורי ודקל קשיא לך בבא דכיסה נמה לי פטיחה לבעול ולבסוף ייבם פטורה ללל לחך דייבם ולבסוף טולה קמי' דמוקי ר"ש בטולה ולבסוף ייבם : **ועמד השני כו'** - לקמן פריך נמה לי למימר "עמד,ולל הספיק": ושניה - לחמו של שני : **עשה בה מאמר** - מולית ללל לחים מחמר לשוויה ערוה ערוה למיפק בולת כולם · ר"ש

תת נושא
(הסבר מאחר שאחות ראשון שאינו בעולם)
אחיו שלא היה בעולמו,
ע"ז לין ע"ז אשת-
בזיווגו,
(הסבר מאחר שאחות ראשון שאינו בעולם)
נחשב כבנוסה